

03457783

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 21. sednice

VRHOVNOG SAVETA ODBRANE

ODRŽANE 7. JUNA 1994. GODINE

Sednica je počela s radom u 14,30 sati.

Prisustvovali su: Zoran Lilić, predsjednik Savezne Republike Jugoslavije - predsjednik Saveta; Slobodan Milošević, predsjednik Republike Srbije i Momir Bulatović, predsjednik Republike Crne Gore - članovi Saveta; dr. Radoje Kontić, predsjednik Savezne vlade; Pavle Bulatović, savezni ministar odbrane; general-pukovnik Momčilo Perišić, načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije; general-major Slavko Krivošija, načelnik Vojnog kabineta Predsednika SR Jugoslavije.

Predsedavao je Zoran Lilić, predsjednik Vrhovnog saveta odbrane.

ZORAN LILIĆ:

~~Predlažem da počnemo sa radom.~~

Predlažem da, pre svega, razmotrimo Kadrovska pitanja vezana za proslavu Dana Vojske Jugoslavije, 16. jun. Zatim, Moma će kratko izneti informaciju oko pripreme za proslavu Dana Vojske.

Predložio bih da, ako ima nešto hitno, razmotrimo pod Tekućim pitanjima? Ako nema, predlažem da sve to ostavimo za narednu sednicu.

Ovde imate Informaciju o finansiranju, Informaciju o radu Saveznog ministarstva i dr.

Znači, predlažem da razmotrimo dve stvari.

RADOJE KONTIĆ:

Ja bih u okviru tekućih pitanja imao jedno posebno pitanje - pitanje isplate ličnih dohodaka za Vojsku za mesec maj.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zar nije za maj isplaćen lični dohodak?

RADOJE KONTIĆ:

Ne, isplaćena je samo akontacija; u tome i jeste problem!

ZORAN LILIĆ:

Prelazimo na usvajanje zapisnika sa 20. sednice Vrhovnog saveta odbrane.

Da li ima primedbi na zapisnik? (Nema).

Konstatujem da je zapisnik usvojen bez primedbi.

Dajem reč generalu Perišiću da krene sa prvom tačkom dnevnog reda!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodo predsednici, gospodine ministre,

U skladu sa vašom odlukom da Dan Vojske Jugoslavije bude 16. jun - pošto prvi put to sada slavimo - mi smo predvideli sledeći program. Ovaj program iznosim da ga kritički posmatrate i da nam eventualno pružite pomoć u smislu da nešto damo ili izbacimo:

Predvidjeno je da Predsednik SR Jugoslavije uputi čestitku pripadnicima Vojske Jugoslavije, a 15. juna, u 13 časova da u Palati federacije primi delegaciju Vojske Jugoslavije.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, ovo prvo se prihvata.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, prihvata se, ali mislim da bi bolje bilo da ne primi "delegaciju Vojske Jugoslavije", nego da napravi jedan pristojan prijem, na kojem bi bilo 100-150 ljudi iz Vojske: komandanti, načelnici štabova itd.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi smo, gospodine predsedniče, tako i predvideli: delegaciju čine komandanti, moji pomoćnici i po jedan komandir čete iz svih jedinica. To će biti oko 50-60 ljudi.

Predložio bih da iznesem sve predloge, pa posle da vi dajete sugestije.

Dalje, da Delegacija Vojske Jugoslavije, 16. juna, u 11 časova, položi venac Grob Neznanog junaka; da načelnik Generalštaba, 14. juna u 13 časova, primi strane vojne izaslanike u Centralnom klubu Vojske Jugoslavije; da načelnik Generalštaba 8. juna, u 13 časova primi glavne i odgovorne urednike i novinare koji prate Vojsku u Centralnom klubu; dalje, da savezni ministar za odbranu i načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije 14. juna u 10 časova primi istaknute javne i kulturne radnike predstavnike SUBNOR-a, Saveza ratnih vojnih starešina i udruženja boraca itd.

I da 15. juna u 20 časova bude svečana akademija u "Sava-centru" posvećena Danu Vojske Jugoslavije. Tu se postavlja jedno pitanje - da li da pozovemo stranački "obojene" ili ne, oni koji imaju udela u aktuelnom životu? Da li da to vezemo za funkciju, ili sve da pozovemo.

Pored ovoga, ima defile vojnih orkestara i ostalo što je manje bitno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ceo plan je dobar, slažem se s njim, osim što treba razmisliti da li praviti Svečanu akademiju. Jer, Svečana akademija više služi onima koji su tamo pozvani kao umetnički program. Ovde treba izvršiti sitne "kozmetičke" promene: ne "delegacija Vojske", nego "načelnik Generalštaba polaže venac". Tebe će pratiti oni koji treba da te prate. Bar se kod vas zna ko je stariji, ko mlađji!

Mislim da bi bolje bilo da se napravi jedan prijem - znači, ne delegacija Vojske, nego u čast Dana Vojske Jugoslavije da primi jedan širi sastav: može iz svakog korpusa da dodje po par ljudi, ko nije na dužnosti, a ko je glavni; da se ti ljudi pozdrave; da im predsednik Republike kaže nekoliko reči; da načelnik Generalštaba odgovori sa nekoliko prigodnih rečenica; znači, da to bude jedan kulturni prijem. Jer, Vojska je nešto drugo; to nije udruženje građana, pa Predsednik Republike

primi delegaciju udruženja građana.

Svideo mi se ovaj defile vojnih orkestara sa Tera-
zija na Kalemegdan; to će biti lepo; privući će i građane.
To je jedna otvorena svečana akademija. Treba videti šta će biti
medijski? Na početku dnevnika će biti: "načelnik Generalštaba
u čast Dana Vojske Jugoslavije položio venac, upisao se u
knjigu, šta je upisao u knjigu" i - gotovo. Zatim, obilazak
počasne jedinice, himna itd.

Onda će biti prijem Predsednika Republike. Takođe,
on će nešto reći, ti ćeš, Momo, nešto reći. Onda, ima taj de-
file itd.

Ostale stvari - prijem novinara itd. to je to pri-
godno, što je više radno, jer novinari će pisati o tome šta
je razgovarano itd.

Jedino mi je svečana akademija malo prevaziđjena
stvar. Ali, ako vi mislite da će to biti posebno lepo priprem-
ljeno, u redu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je šest minuta priče, a drugo je kulturno-umet-
nički program. Tu se postavlja jedno diskutabilno pitanje: ako
ne pozovemo sve strukture društva, neko bi mogao da se naljuti,
jer možda nekom program ne bi odgovarao - na primer, borcima
treba jedan program, pripadnicima neke stranke drugi itd. Tu
bi moglo biti zamerki. Ali, videćemo šta ćemo!

MOMIR BULATOVIĆ:

Da li je urađen Program Svečane akademije?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jeste! To je dobro osmišljeno, ali uvek postoji
mogućnost da neko to provocira. Po mnogo čemu je to nasledjena
i prevaziđjena stvar u smislu takvog okupljanja. Tu je rizik
oko pozivanja.

MOMIR BULATOVIĆ:

Po mom mišljenju, ima razloga za tu Svečanu akade-

miju - ne da to bude praksa, ali ovo je prvi put da se obilježava 16. jun. Tu može postojati samo funkcionalni državni princip; nikoga ne možete pozvati zbog toga što je stranački lider. Možete da kažete: pozivam, recimo, 50 poslanika Savezne skupštine, a oni neka primene odredjeni ključ, ako hoće da imaju opozicione predstavnike itd. Naše iskustvo i naš princip je da pokušamo da uvijek, ako treba negde višestranački karakter, to uradimo kroz funkcionalni državni pristup. Recimo, možemo pozvati potpredsednika skupština.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako dodju poslanici, Šešelj će napraviti neki cirkus da bi privukao medijsku pažnju, da počne da se dere usred akademije, da sve to ispljuje itd. Ne treba, uopšte, rizikovati u takvom nekom svečanom sastavu da zoveš tu budalu!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ne može on to napraviti!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kako ne može?! To je čovek koji čupa mikrofone u Saveznoj skupštini! To je lud čovek!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi se slažemo s Vašim mišljenjem - da nikako ne pozovemo lidere stranaka.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pozovite predsednike dva veća Savezne skupštine.

MOMIR BULATOVIĆ:

Treba pozvati i predsednike odbora Savezne skupštine - radikali su napustili te odbore.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Može: predsednici veća i predsednici odbora, kao funkcije, a ne kao poslanici.

03457788

ZORAN LILIĆ:

To je najbolji kriterijum.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da li to prenosi direktno televizija?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, u terminu koji bude rezervisan na televiziji.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da bi bilo dobro da tu predsjednik kaže koju reč, pored ovoga što govori načelnik Generalštaba.

ZORAN LILIĆ:

Dan pre toga ću ih ja primiti!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, da govori ili kod prijema, ili na Svečanoj akademiji; možda je bolje na Svečanoj akademiji nego na prijemu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, nemam ništa protiv, ali mislim da ne bi trebalo da se sudaraju dva događaja - prijem i Akademija. Jenom mora da se da težište. To je u istom danu, 15. juna. Ali, to su finese, može i na Svečanoj akademiji; samo, neka bude dobar program. Ne znam, da li da udaraju gusle? Tu ima simfonijski orkestar i hor!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Moram ići sa guslama. Jer, Dan Vojske je na dan kada su gusle bile glavni instrument. A, mogu vam reći da su u ratnoj zoni gusle i dalje najznačajniji instrument. To neće biti dugo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Može da bude jedna tačka sa guslama.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da prihvatimo Informaciju o obeležavanju Dana Vojske Jugoslavije, sa sadržajem koji su dati, uključujući i Akademiju.

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Tu je i pitanje plotuna u Beogradu i Podgorici!

ZORAN LILIĆ:

Plotuni idu naredbom Predsednika.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To ide normalno - ja nisam pričao sve detalje, da vas ne zamaram. Na primer, ja primam porodiце palih boraca, a ima i mnogo drugih aktivnosti.

Oko plotuna će biti Naredba vrhovnog komandanta: u čast Dana Vojske Jugoslavije ispaliće se toliko plotuna u glavnom gradu Jugoslavije i u Crnoj Gori.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, ovo smo prihvatili, a oko detalja ćemo se dogovarati, ako bude potrebno.

Idemo dalje.

Sada su na redu KADROVSKA PITANJA.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imamo redovna i vanredna unapredjenja povodom Dana Vojske Jugoslavije.

Ovde ima dve varijante: jedna je uža varijanta, a jedna šira varijanta.

Prednosti uže varijante su što bi tu bili unapredjeni ljudi koji su ispunili uslove i koji su izuzetno doprineli transformaciji Vojske Jugoslavije.

Šira varijanta bi obuhvatila u svom sastavu i neke koji nisu ispunili uslove, ali da bi popravili hijerarhijsku

strukturu to smo predložili. Jer, zbog penzionisanja generala u mnogo "talasa", mi smo sada u situaciji da komandant korpusa i komandant armije imaju isti čin, i zamenik načelnika Generalštaba.

Prva varijanta:

Za redovno unapredjenje jedino ispunjava uslove Pustinja Savo. On radi u Ministarstvu. Mislim da nema razloga da ga ne unapredimo.

Predlažemo da se unaprede vanredno: Kovačević Blažoje, koji je moj zamenik, i izuzetno dobra ličnost; Mrkšić Mile koji je postao general odmah posle Vukovara. Vi znate koliko je kasnije doprineo odbrani posebno istočne Bosne.

Zatim, tu je i Babić Božidar, komandant II armije.

U čin general-majora: Simić Miodrag, koji je načelnik I uprave; Čeleketić Milana - to treba da verifikujemo, jer je njihov predlog; dalje, Stamenković Lazara, Miletića i Kosića - ovu trojicu pred penziju. Ispunili su sve uslove, do sada nisu dobili unapredjenje; unapredili bismo ih i penzionisali.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, ali to nije vanredno unapredjenje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, nije vanredno, nego je ovo pred penzionisanje. Kada to budemo davali u javnost ne treba reći da li je redovno ili vanredno unapredjenje, nego jednostavno "unapredjeni su u čin ti i ti..."

Druga varijanta je ista kao i prva, samo je proširena: Pustinja Savo ostaje kao i gore. Žugić i Grahovac su vazduhoplovci; ispunjavaju sve uslove za redovno unapredjenje. Međutim, možda sada za to nije momenat iz dva razloga: prvi razlog jeste što je vazduhoplovstvo, po mnogo čemu, na minimumu u smislu letova, a imali smo i ovu nesreću, koja nije proizvod njihovog nerada ili njihove greške; ali, ne znam koliko bi bilo prihvatljivo za javnost da i oni budu unapredjeni.

Dalje, Pustinja u čin general-potpukovnika. Ostaju i dalje Kovačević, Mrkšić. Sada proširujemo ovu listu,

da idu svi komandanti armija i moji pomoćnici. To bi bilo dobro sa aspekta potrebe subordinacije, a ne bi bilo dobro, jer ima mnogo generala. Iskreno da vam kažem, stanje u Vojsci nije mnogo popravljeno, ne zbog nerada, nego zbog toga što su realne društvene okolnosti u pitanju. Ma koliko mi išli napred, borbena gotovost ostaje na tom nivou, čak je možda malo i niža.

Dalje, u čin general-majora: Simić, Biga, Čeleketić i ovi ostali. Tu je stavljen i Biga Slavko, a gore ga nema, zato što je on neposredno bio primio dužnost komandanta Korpusa kada se desila ona nesreća u Danilovgradu.

Znači, ova tri čoveka: Žugić, Grahovac i Biga mogli bi doći pod udar javnosti - desili se vanredni događaji, a oni unapredjeni u generale. Bilo bi možda dobro da to sačeka.

Molim vas da se o ovome izjasnite: da li da idemo na užu ili širu varijantu.

Drugo, regulisanje stanja u Službi. Ovo je manje diskutabilno. Radošević Mirko je načelnik Štaba III armije; on je bolestan; umesto njega da dodje Bojović Milovan, sada komandant Prištinskog korpusa. Dalje, umesto Bojović Milovana da dodje Vukadinović Momir, koji je sada načelnik Štaba Prištinskog korpusa, inače, rodom s Kosova.

Dalje, Jokić Božidar, general-major, komandant Niškog korpusa da dodje u Komandu III armije. Ovde treba da objasnim jednu stvar. On je postao general i dobar je čovek. Medjutim, imamo nekih indikacija da pomalo nagingje u smislu podrške nekih opozicionih stremljenja. Ali, nismo još sigurni, pa ne bismo želeli čoveka da anuliramo. Mi ga vodimo u Komandu Armije, gde nema šanse kao samostalan da donosi bilo kakvu odluku, ali i dalje pratimo njegov rad, pa kada dodjemo do pravih pokazatelja, onda ćemo dati predlog. Umesto njega da ide Nikolić Negoslav - u stvari, njih dvojica samo menjaju dužnost. On je mlađi od njega, ratnik i sa tog je prostora.

Dalje, Knežević Milorad koji je do sada bio u Saveznom ministarstvu kao savetnik - za pomoćnika ministra za civilne poslove. Neka se pokaže - ako valja, valja, a ako ne valja, čim ispuni uslove, a ispuniće dogodine - penzionisaćemo ga.

Dalje, da ih postavimo ukazom - oni su do sada bili postavljeni naredbom - Panić Miodraga, koji je komandant Korpusa specijalnih jedinica, Brkić Miroslav koji je komandant Pozadinske baze. Sve što smo pomogli Republici Srpskoj i Republici Srpskoj Krajini išlo je isključivo preko njega.

Dalje, Milenković Djuradj, načelnik Inženjerije, Obradović Tomislav, komandant Divizije drinjske i Djordjević Novica, načelnik Štaba korpusa.

Tu sam još dodao dvojicu: Jovičić Aca, koji je zamenik načelnika VMA. Načelnik VMA, Bijelić, ima 61 godinu; ostavili smo ga kao ozbiljnog stručnjaka. Ali, on je pri kraju radnog vijeka, a da stvorimo uslove da Jovičić Aca, koji je izuzetna ličnost, bude kasnije načelnik. On ima 30 naučnih radova, objavljenih van Jugoslavije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Znam ga, on je pukovnik.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da ga stavimo po ukazu, da bismo stvorili uslove nakon godinu dana da može da primi dužnost i da postane general.

Dalje, Obradović Vuk, direktor Vojnog servisa. Stavili smo ga da bismo prije penzionisanja mogli da mu damo čin generala, jer je on kroz mnoge kontrole uspeo da održi da taj deo nema nikakvih nezakonitih radnji.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ko ti je taj Jovanović Zoran?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne, to nije predlog. To sam ja bio napisao, ali odustajem od njega. On je ratnik, izuzetna ličnost. Međutim, molio me da ide u penziju, je više nije u stanju da obavlja dužnost. Ispunio je uslove - jedan od uslova je starost. Inače je komandant Dunavske divizije u Zrenjaninu.

Dalje, da ide u penziju general-potpukovnik Delić Mićo. On je bio komandant Korpusa u Mariboru, pa posle bio na Vukovaru, pa je bio komandant Mehanizovanog korpusa. On je zdravstveno, a posebno psihički rastrojen i ne bi mogao dalje ići na neke značajnije dužnosti, a nema smisla da opterećujemo Vojsku sa nekim generalima koji nisu produktivni.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Što se mene tiče, prva varijanta je u celini prihvatljiva. Kovačević je jedan izuzetno dobar general - to je opšti utisak. Mile Mrkšić nesumnjivo zaslužuje da bude unapredjen u general-potpukovnika; Babić je komandant Armije. Za Čeleketića ne bismo objavljivali, jer je on kod Martića.

Medjutim, imam jedno pitanje. Vidim da generala Bojović Milovana, komandanta Prištinskog korpusa, predlažete da bude načelnik Štaba III armije.

Mislim da mi moramo nešto drugačiji odnos da imamo prema Prištinskom korpusu, imajući u vidu da imamo poseban Plan za Kosovo, da je taj Plan veoma razvijen, da na Kosovu imamo samo i isključivo jedinice "A" formacije; da je Bojović Milovan Kosovac, koji i ne mora da gleda kartu, zna gde je svako selo na Kosovu. Mi smo ga svojevremeno postavili za komandanta TO na Kosovu. Jednostavno, mislim da Prištinski korpus ne može da se tretira uniformno, čemu ste vi skloni, kao Kragujevački korpus ili neki drugi korpus. Prištinski korpus je udarni korpus, veoma razvijen, 90 odsto popunjen i od izuzetnog značaja za bezbednost naše teritorije.

Prema tome, mislim - bez obzira što je to viši položaj da bude načelnik štaba armije, a ne komandant korpusa - da se Bojović neće naljutiti da ga zadržimo na mestu komandanta korpusa. Mislim da njemu treba dati čin general-potpukovnika. Na kraju krajeva, na Prištinskom korpusu i treba da bude general-potpukovnik - to je velika formacija. Dakle da ostane komandant Prištinskog korpusa i da ostane Vukadinović koji je načelnik štaba, koji je takodje Kosovac. Uostalom, Bojović je, pored Mrkšića, general-majors sa najdužim stažom.

Prema tome, mislim da formacijski mesto komandanta korpusa, pogotovo mesto komandanta Prištinskog korpusa, uvek

je bilo general-major, general-potpukovnik.

MOMČILO PERIŠIĆ:

I sada je tako.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Prema tome, neće on da se naljuti, ako mu se lepo objasni: imaš Bojoviću da ostaneš na Kosovu. On će to samo pozdraviti. Njemu su i otac, majka, deda, svi su mu na Kosovu. Takav general treba da bude tamo. To nije smetnja napredovanju.

Predložio bih da ga unapredimo u čin general-potpukovnika i da ostane komandant Prištinskog korpusa.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ako dozvolite, nešto bih rekao. Ne bi bilo dobro da unapredimo Bojović Milovana u general-potpukovnika, a da to ne uradimo sa njegovim komandantom, Samardžić Dušanom. Ako unapredimo Samardžić Dušana, onda bi trebalo unaprediti sve komandante armija.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koje komandante armija nismo unapredili?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nismo unapredili Samardžića.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Evo, Babića, komandanta II armije unapređujemo. Unapredi i Samardžića, komandanta III armije.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Onda bi bilo logično unaprediti i Veličkovića, komandanta Vazduhoplovstva.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pa, unapredi i njega!

03457795

Komandanti strateških formacija i treba da budu general-potpukovnici. Mornarica, Vazduhoplovstvo i tri armije - logično je da na čelu budu general-potpukovnici.

MOMČILO PEIŠIĆ:

Pre nego što odlučite, zamolio bih vas da kažem još jednu stvar. Vi ste potpuno u pravu: mi Bojović Milovana vodimo za načelnika Štaba; prima Vukadinović Momir, koji je sa Kosova, a umesto Vukadinović Momira, za načelnika Štaba dolazi rođeni brat Bojović Milovana, opet sa Kosova; on je ratnik, pukovnik.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja znam obojicu. Bojović je nama kompletnu reorganizaciju TO napravio svojevremeno, kako smo mu rekli. On je miran čovek. Čak mislim da je dobra kombinacija Bojović - Vukadinović. Vukadinović je žešći od njega, a dobar je general. Mislim da treba da budu duže na tim funkcijama - nauče ljude, nauče vlast, poznaju se sa svima. On ide bez pratnje kroz Prištinu i u civilu i u uniformi. ON je veoma dobar general.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Bojović je izuzetna ličnost u smislu poštenja, časti, poznavanja teritorije, intelekta itd. Ali, za razliku od svog brata, malo manje je hrabar.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije hrabar?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nisam rekao da nije hrabar, ali je manje hrabar od svog brata, a njegov brat je učestvovao od Debelog brda, zaključno sa Slanim. Njega vole njegovi borci mnogo. Milovan dolazi u fazu kada treba brzo i energično dejstvovati, a on je tu nešto sporiji. Profesionalni vojnik mora da primi odgovornost na sebe u momentu. To govorim čisto sa vojničkog aspekta.

03457796

Inače, ja se potpuno slažem sa Vama.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ima ovog Vukadinovića koji je malo "vatreniji" od njega.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Vukadinović je "vatreniji" od njega, učestvovao je u Vukovaru, a njegov brat dolazi umesto njega, tako da u kvalitetu ništa ne gubimo. Bojoviću odajemo priznanje - ide za načelnika štaba. Slažem se s Vama da ga unapredimo, a i ove komandante armija.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja sam naveo za njega više razloga. Prvo, Prištinski korpus je najglomazniji korpus u sastavu Vojske i sa velikom odgovornošću, i sa "R" formacijom delimično po obodu Kosova i isključivo sa "A" formacijom na Kosovu. Drugo, on je po generalskom stažu najstariji general-major, osim Mileta Mrkšića. Dobar je oficir.

Lično, mislim da je bolji na mestu komandanta Korpusa nego na mestu načelnika štaba Armije, gde mu nije tako širok vidokrug, a Kosovo zna kao svoj "džep".

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, možemo tako uraditi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dakle, radije bih ga tamo zadržao, ne bih ga me-
n jao, a dao bih mu čin general-potpukovnika. Slažem se potpuno sa opaskom da nema smisla da on bude general-potpukovnik, a da komandant armije ostaje general-major. Ali, nema razloga da imamo bilo koga od komandanata armija, ako imamo poverenje u te ljude, da neko bude general-major.

Mislim da Samardžić malo pije i red je da mu skreneš pažnju.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Zvao sam ja njega i to mu rekao. On se popravio.

On ne pije mnogo; povremeno - možda jednom u dva meseca popije, verovali ili ne, malu pašicu i odmah je gotov!

ZORAN LILIĆ:

To znači da je često pijan?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To moraš da iskoreniš kod starešinskog kadra na visokim funkcijama - sklonost alkoholu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

On i mornari su tu mali problem. Inače, drugi nisu skloni tome.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mornarima je "blizu šank"!

MOMIR BULATOVIĆ:

Kada smo bili kod Isakovića, rekao je da nema alkohola na brodu, a Zoran je prebrojao dvije, a ja tri flaše viskija. (Smeh).

MOMČILO PERIŠIĆ:

Znači, Bojovića da ostavimo tamo kao komandanta?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

I da ga unapredimo u general-potpukovnika.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Zamolio bih vas da rešimo još jednu stvar, koju ovde nisam upisao, ali bi bilo korektno iz više razloga.

Obzirom da su Rakića, da kažem - uslovno, prihvatili za ministra Republike Srpske Krajine, a sada je vraćen ovde; njegov status sada mogu da rešim na sledeći način: prvo, da ga postavim kod mene za pomoćnika, u mornarici, i drugo, za komandanta. Ali, pošto je dole komandant Isaković, koji treba da ide jer ispunjava krajem godine sve uslove za penziju, njega bih ostavio da bude do septembra, a onda da rešimo Rakića. Oko njega treba da razmislimo - do septembra, jer imam samo njega i Zeca; koji je bolje da ide.

Šta ne valja Rakiću? Rakiću ne valja ono što smo malo pre rekli. Ali, izuzetno je odgovoran, energičan i dobar za pravog vojnika. Fali mu i to što je pomalo drzak - nije diplomata; ali, zna da radi dobro sa mornarima, ljudi ga visoko cijene.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li je Zec admiral ili general?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oba su admirali; možda sam ja pogrešio. To je lapsus.

Rakić je razveden prije rata; ima dvoje djece, oni su sada u Pločama. Njegovu djecu su dovodili u Pulu, ucjenjivali ga da će mu ubiti oba sina, koji su blizanci, ne bi li predao jedinicu koju je imao. On nije popustio, sve ih je iselio itd.

Kakav je slučaj kod Zeca? On je isto tako dobar; malo manje je energičan od Rakića, veći je diplomata. Njegova ćerka je udata za Hrvata i živi na Korčuli.

Osim njih dva sada nemam druge. Videli ste da ima i drugih dobrih kapetana bojnih brodova; na primer, onaj Rađović. Ali, sada to ne bi imalo smisla.

ZORAN LILIĆ:

Ti ćeš sada Rakiću da nadješ neko zaduženje, a za ovo ćemo da sačekamo septembar.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da on sačeka do septembra, gospodine predsjedniče, pa da onda mi razriješimo njegov problem tako što ćemo Isakovića poslati u penziju, jer je ispunio sve uslove; a do tada da se odlučimo za jednog od ova dva, jedan da bude komandant, a drugi pomoćnik; ili, ako nadjemo neko bolje rješenje; postoji jedan Sunarić, koji je izuzetan, kako se kaže - ličnost nad ličnostima. Ali, on je Hrvat iz Zaječara; veoma je neuputno staviti Hrvata na čelo Ratne mornarice, iako nijednim svojim gestom nije pokazao da je više za Jugoslaviju nego drugi.

ZORAN LILIĆ:

To je onaj o kojem nam je pričao.

Možemo li onda da svedemo tačku oko unapređenja?

Pokušao bih da je nekako zaključim, a vi me ispravite ako pogrešim.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja bih samo nešto rekao. Pogledao sam ovaj Slobodanov predlog i podržavam ga, mada ne znam sve detalje. Mi bismo trebali da napravimo takav princip da komandanti armija budu unapređeni u čin general-potpukovnika.

Drugo, to je ono što me posebno interesuje. Različita su mišljenja generala Perišića i moja o admiralu Rakiću. On ne samo da je sklon alkoholu, nego je i radikal; zato smo ga tamo, faktički, i poslali. Pomogli su nam time što su ga tražili.

ZORAN LILIĆ:

Tako nismo pogrešnog postavili za komandanta. To je bila moja molba.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja to nisam znao.

MOMIR BULATOVIĆ:

Prema tome, nema nikakve dileme. Vjerujte mi da ne uživa nikakav ugled u toj sredini - u Herceg Novom. Taj Zec je najbolje moguće rješenje koje sada imamo.

Mislim da ne bi bilo dobro, ni iz nekih političkih razloga, da sada postavljamo čovjeka na mjesto pomoćnika za moraricu koji ni tamo, u Republici Srpskoj Krajini, nije bio dobro prihvaćen. Ako su se stekli uslovi za penziju, neka čovjek ide u penziju.

Upoznao sam pet-šest starješina koji su u Ratnoj morarici. Tu ima brilijantnih ljudi. Do septembra se može planirati nekoliko koraka, možda Rađović; stvarno ima odličnih ljudi koji su tamo.

Ovo Sunariću je, stvarno, samo to mana: Hrvat iz Zaječara; on je visoki profesionalac, stručnjak.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jeste!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ali, na njega treba računati na nekom bočnom stručnom mjestu.

Ali, sa Rakićem da ne ulazimo u ove kombinacije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Drugo, on je bio pregovarač u ime Republike Srpske Krajine u Zagrebu.

ZORAN LILIĆ:

Mi smo odmah prihvatili da smo se direktno umešali u to. Mislim da je Momin predlog najlogičniji.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Njega je Martić smenio uglavnom zbog alkohola.

MOMIR BULATOVIĆ:

Imao je i drugih sklonosti. (Smeh).

ZORAN LILIĆ:

Imao je mnogo poroka.

MOMIR BULATOVIĆ:

Naše je da mi zaključimo na nivou principa, general Perišić će vidjeti da li čovjek zadovoljava određene kriterijume. Mi ne možemo da znamo da li neko pije, da li se kurva ili krade. Ali, logično je da na određenim formacijama, recimo Veličković, isto bude general-potpukovnik. Zašto da ne?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, komandant avijacije.

ZORAN LILIĆ:

Hvala, ja sam upravo tako hteo i da zaključim. Znači, u čin general-potpukovnika da se unaprede: general-major Pustinja Sava, Kovačević Blagoje, Mrkšić Mile, Babić Božidar, Bojović, Samardžić Dušan i Veličković Ljubiša.

Time smo dogovorili buduće pravilo da nam komandanti armija i vidova budu general-potpukovnici. Da li je tako?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da!

ZORAN LILIĆ:

U čin general-majora da se unaprede: pukovnik Simić Miodrag, Čeleketić Milan, s tim što oko njega nećemo javno objavljivati; Stamenković Lazar, Miletić Dragiša i Kosić Miloš.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Koji je pred penzijom.

LILIĆ ZORAN:

Da, i da se prihvati regulisanje stanja u Službi, s tim da Bojović ostane komandant Prištinskog korpusa.

Otprilike, to bi mogao da bude zaključak.

Oko Rakića, mislim da je Momčin predlog apsolutno prihvatljiv, bar što se mene tiče, s obzirom da znam celu priču. Najbolje rešenje je, obzirom da je učestvovao na pregovorima i ima uslove za penziju, da se penzionise; a da se u okviru Mornarice traži rešenje, jer mislim da tamo ima, kao što smo videli, kvalitetnih ljudi.

Da li možemo ovako da zaključimo ovaj deo oko unapređenja?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Oko Djokića je dobra Perišićeva ideja, da ga prebaci u Armiju. I ja sam čuo da je on dosta "šaren" po nekim ekstremnim stavovima.

Zašto ne unaprediš Jovičića u general-majora, jer mu je to formacijsko mesto? On je dugo pukovnik.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Vi ste potpuno u pravu. Mi smo o tome detaljno raspravljali. Međutim, odmah bi bio povredjen neko od drugih ko je još duže od njega, a kvaliteti su približno isti. Nigde kao u kadrovskoj politici u vojsci ne može da se napravi greška koja vuče kompletan lanac. To je iz tih razloga.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ali, on je zamenik načelnika. Kada je Vojvodić bio načelnik, znam da je Bijelić bio, kao zamenik načelnika, general-major.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jeste, bio je.

ZORAN LILIĆ:

Da li i Bijelić ima uslova da bude general-potpukovnik?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ima, pred penziju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, treba mu dati pred penziju.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče,

VMA je, svakako, veoma značajna ustanova. Ali, onda se postavlja pitanje zašto ne bi bio, na primer, načelnik Štaba Prištinskog korpusa ili Nikolić Negoslav, koji je komandant Korpusa; čiji je posao svakako teži nego posao gospodina Jovičića.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto ne unaprediš Vukadinovića, koji je načelnik Štaba Prištinskog korpusa?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne valja da idemo kampanjski, da unapredimo mnogo ljudi odjednom. Našli smo neki optimum.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, tvoja mera će se poštovati. To nije problem.

ZORAN LILIĆ:

Prihvatamo!

MOMIR BULATOVIĆ:

Šta smo zaključili oko Terzića?

ZORAN LILIĆ:

Oko Terzića sam ja imao primedbu. Činjenica je da ga je ovaj sastav penzionisao. Naša sugestija je bila, kad je morao da se vraća na posao, da mu se da posao koji neće

značajnije da utiče na zbivanja kako u ovom vojnom delu, tako i u civilnom koji je vezan za vojsku. On je sada postavljen za načelnika za civilne poslove. Da li je tako?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Pomoćnik načelnika za civilne poslove.

ZORAN LILIĆ:

Ja mislim da bi trebalo da ostanemo pri prethodnom zaključku. Ali, ako mislite da bi trebalo da se postavi, ja neću imati ništa protiv.

PAVLE BULATOVIĆ:

Postavio bih pitanje: da li Vrhovni savjet smatra da načelnik Sektora za civilnu odbranu treba da bude aktivno vojno ili civilno lice?

Iz područnog organa Srbije dosta je rasprostranjeno mišljenje da to treba da bude civilno lice.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li je tamo Mile Parezanović i da li ti s njim saradjuješ? On je u Srbiji za civilnu zaštitu. Kako je to bilo ranije?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Bio je vojno lice. Ranije, pošto su Savezno ministarstvo i Generalštab bili zajedno, gro čelnih ljudi su bili vojnici.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momir otvara jedno pitanje, a Zoran takođe: Terzić je bio penzionisan, a zatim vraćen za savetnika. Pitanje je da li da ostane savetnik kod ministra odbrane ili da se pomera za načelnika civilnog sektora?

MOMIR BULATOVIĆ:

Kada se uzme sva ona hronologija, ako se sećate, mi nismo mnogo promijenili svoj stav, niti imali razloga da ga mije-

njamo, nego samo da ne napravimo nepravdu prema čovjeku. Možda postoje mogućnosti da on ostane na mjestu savjetnika.

Meni je blisko to da za civilni sektor bude civilno lice. Da probamo, pa ako ne ide, stavićemo nekog drugog.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neka ostane savetnik.

ZORAN LILIĆ:

To je i moje mišljenje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, neki civil koji zaista ima iskustva.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, to u dogovoru i sa predlozima ko se kandiduje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Možda bi bilo dobro, kada budemo ponudili strukturu Saveznog ministarstva, da se opredelimo koji će ljudi biti vojnici a koji civili, pa da po tome zaključimo. Možda ćete sada ili na sledećoj sednici.

ZORAN LILIĆ:

To ćemo na sledećoj sednici. Prvo ćemo zajedno pogledati.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Video sam u materijalima da je oko 25:75.

PAVLE BULATOVIĆ:

Jeste, po sadašnjem stanju.

ZORAN LILIĆ:

Prelazimo na pitanje VOJNIH IZASLANIKA.

03457806

MOMČILO PERIŠIĆ:

Verovatno ste pročitali materijal. Tu su podaci o svakome.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da li je to hitno?

ZORAN LILIĆ:

Ne!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ako nije hitno, možda odložimo za neki drugi put. Teško sam sve ovo pratio. Bio sam zadovoljan pročitavši sve ove karakteristike; znači, imamo sjajne ljude.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Hitno je jer imamo dvije stvari: prvo, da se odlučimo u Briselu, pošto se tamo sve rješava. Tamo nema vojnog izaslanika i mi bismo ugradili, u dogovoru sa Ministarstvom inostranih poslava, tamo našeg čoveka koji bi, u stvari, obavljao funkciju izaslanika, ali ne bi bio otkriven. Tamo se sve događa, a nemamo nikoga da nam daje podatke.

Drugo, u Kini da postavimo čoveka, jer je sada u izgledu privredna saradnja. Ne znam koliko ste upoznati s tim. Kinezi, po svom mentalitetu, nigde neće da udju u poslovne aranžmane, ako nemaju neku vojnu garanciju. Sada Kinezi hoće da naruče projekte od "Avio-inženjeringa" za aerodrome, koji izuzetno mnogo koštaju, jer su se osvedočili na aerodromima koje smo pravili u Iraku. Svi drugi aerodromi su uništeni osim tih aerodroma; gdegod su pogodjeni, nije bilo oštećenja. Oni su time impresionirani. Razgovarali su o tome sa Šainovićem, kao i sa mnom. Zbog toga bi nam to možda trebalo. Ali, ako planiramo u toku idućeg meseca - može.

RADOJE KONTIĆ:

Moramo ovog mjeseca.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja se u ovome ne snalazim. Pogledajte: Ruska federacija, Moskva - tri kandidata; prvi kandidat, prioritet redoslijeda, jeste Milanović Jovan, pukovnik; to je prijedlog Generalštaba; sjedište NATO-pakta u Briselu, takodje Milanović Jovan. Da li su dva Milanović Jovana?

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je jedan od kandidata. Ako ne udje ovde, mogao bi onda tamo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Jedan kandidat za dva mjesta.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je isti čovjek. Takodje, imate i Dašić Strašimira na dva mjesta.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne znam u čemu je problem da im to odobrimo? Ja ne poznajem nijednog kandidata.

MOMIR BULATOVIĆ:

Po meni, osnovni problem je u ovome: predlog Generalštaba Vojske Jugoslavije treba da podje od toga da će biti u cjelini prihvaćen. Predlog bi morao da bude tako postavljen.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne, mi smo stavljali tri kandidata, gospodine predsjedniče, da vama damo mogućnost izbora. Inače, ako ja dam jednog kandidata, vi ćete reći da se ne slažete i ja onda ne mogu ništa da uradim.

MOMIR BULATOVIĆ:

Dobro, znam to. Ali, logično bi bilo da je predlog Generalštaba Vojske Jugoslavije imao sve ovo u cjelini, a ne

da jednog kandidata stavimo i za Moskvu i za Brisel.
Nema nikakvih problema da sada, ako hoćete, popunimo
jedno ili dva mjesta.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da popunimo to što on traži.

MOMIR BULATOVIĆ:

Imamo ovdje kvalitetne ljude.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Evo šta je u pitanju: niko od nas ovde ne zna nikoga.
Prema tome, to što Moma predlaže je nama kriterijum.

ZORAN LILIĆ:

Možemo da popunimo Peking i Brisel.

MOMIR BULATOVIĆ:

Može!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Kako vi kažete.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ko je sada u Moskvi?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Sada je Brano Krga.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kakav je?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Taj je izuzetan.

Medjutim, nemam načelnika Obaveštajne uprave. Ona je "tanka".

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Njega biste povukli?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Usvojili smo već da bude u Obaveštajnoj upravi, a neko da ide umesto njega.

Sada vidite zašto je tu Milanović. Grgić Uroš sada zamenjuje načelnika. Medjutim, pošto je on tamo završio školu, ne znamo da li on ima neke veze sa KGB-om. Nemamo nijedan indiktor. Ali, obično je tako da kogod je tamo završio školu, taj je na neki način vrbovan; onda moramo biti sa jednom dozom opreza i zato smo išli na Milanovića.

Medjutim, ako Milanović ne bi bio tu prihvaćen, onda bismo ga postavili za Brisel, jer je bolji od Petkovića.

Po našim nekim parametrima - to je redosled kandidata: prvi, drugi, treći itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti dovodiš u pitanje i ovog drugog.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Uroša? Ne, ne dovodim.

ZORAN LILIĆ:

On ima četrdeset godina staža.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja ga nisam stavio upravo zbog toga za načelnika Obaveštajne uprave, jer nije takav format.

ZORAN LILIĆ:

Uroš je 1939. godište - znači, ima četrdeset godina staža. On treba da ide u penziju. Ima mlađjih ljudi koji mogu tu da rade.

03457810

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kakav je Milanović? Koje je godište?

ZORAN LILIĆ:

Milanović je 1942, iz Kuršumlije. On je dobar.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Izuzetan je, iz Kuršumlije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da njega pošaljemo u Brisel, zato što je tebi hitno. Koga si predvideo za Kinu?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tejić Slobodan.

ZORAN LILIĆ:

Kapetan bojnog broda, 1946. godište, iz Novog Sada.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Hajde da se složimo da ide Milanović u Brisel i Tejić u Peking, a ostalo preispitajte. Momir ima pravo kada kaže da imate i mlađih ljudi, spretnih, pametnih, koji sigurno govore strane jezike.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nama je bitno da u zemlje, u kojima se donose stratezijske odluke, idu ljudi koji zaista mogu da prate strategijski nivo. Jer, mi bismo mogli poslati pogrešne; u sferi taktike koji nisu u stanju da prate ova zbivanja, ne mogu da "slažu pločice" itd.

ZORAN LILIĆ:

Koliko je pukovnika i potpukovnika?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pukovnika je 1.800.

ZORAN LILIĆ:

Onda neka traži još deset dobrih.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, gospodine Predsedniče, ali ako ne zna jezik, nije se bavio obaveštajnim radom, nije završio određene škole - to je isto kao kada običnog radnika, šefa neke prodavnice stavite za direktora preduzeća.

MOMIR BULATOVIĆ:

U okviru ovih ljudi možete napraviti drugačiji raspored.

ZORAN LILIĆ:

Da, mogu drugačije da se rasporede i problem je rešen.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, to može, svakako.

ZORAN LILIĆ:

Možemo da zaključimo ovako: za Peking prihvatamo Tejić Slobodana, kapetana bojnog broda; i za Brisel - Milano-vić Jovana, a da se ostalo još pogleda.

Prelazimo na sledeće: TEKUĆA PITANJA.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Molim vas za sugestiju, jer sam u zaista nezgodnoj poziciji i ne mogu bez vas da odlučim. To je pitanje služenja vojnog roka nacionalnih manjina.

ZORAN LILIĆ:

To je teško pitanje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Godišnje imamo ukupno oko 19 hiljada Šiptara koji treba da služe vojni rok.

03457812

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sve smo to pročitali.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Sada ne možemo ništa zakonski da izmislimo i da ih prisilimo da dolaze u vojsku. Mislim da je, u ovom periodu i ovakvoj stabilnosti, štetno da ih prisilimo. Ali, veoma je štetno i da na neki način ne nadoknade to što ne služe voj-sku.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne vredi, ne možemo ništa da uvedemo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Konsultovao sam i Ratka Markovića i druge. Nemamo nijedan mogući modus da ih prisilimo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sada nam čine uslugu time što se ne odazivaju. One koji se odazivaju moramo da držimo pod nekom kontrolom.

MOMIR BULATOVIĆ:

Po ovom materijalu, za mene je prihvatljiva jedino ova treća varijanta - da se selektivno, uz punu bezbjednosnu provjeru, poziva 3-5 odsto u odnosu na ostale vojnike, u određene jedinice Vojske Jugoslavije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Jeste!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da ih imamo i da niko ne može da nam kaže da ih nemamo; ali, da im ne dijelimo oružje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ali, tvojim internim pravilima da to bude; komandanti da vode računa da ne dovedu u opasnost jedinicu time što idu na stražarsku službu itd.

ZORAN LILIĆ:

To je moguće.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tako isto da rešim i sa Muslimanima i sa Mađjarima.

ZORAN LILIĆ:

Sandžaklijama!

MOMČILO PERIŠIĆ:

To da bude otprilike tako.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nemamo drugi način.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Inače, da izvođe obuku i da idu na gadjanja pod strogom kontrolom, ali da ne mogu biti na straži, ne mogu imati dostupno naoružanje i municiju bez kontrole. Ja nemam drugog načina u ovoj situaciji.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da nemaju municiju. Ne znam da li su se promenila vremena u vojsci, ali znam da oružje stoji ispred spavaonice. Prema tome, svako ima pristup oružju. Ako kupi tri metka i stavi u džep, može da napuni koju god hoćeš pušku.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mislim da možemo da nađemo način.

ZORAN LILIĆ:

Šta još imamo?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi moramo zauzeti stav na ovom nivou; jer, zavis-
ta ne mogu da se otresem raznih pritisaka.

Ako dozvolite, dao bih jedno objašnjenje. Gospoda predsednici znaju, i jedan i drugi, oni su u takvoj situaciji da bez naše pomoći oni ne mogu voditi dalje rat. Prinudjeni su da gube prostor. Jer, njihova dosadašnja superiornost je bila isključivo u tehničkom faktoru, a taj tehnički i materijalni faktor su, na neki način, uticali na kvalitet ljudskog faktora. Ako im sada i dalje ne pomažemo, u smislu školovanja, finansiranja školovanog kadra i materijalne pomoći za pojedine oružane borbe, oni će početi da gube teritorije. Ako gube teritorije, postepeno će opadati borbeni moral i neprijatelj će ostvariti ono što inače želi; a ako to ostvari, bespredmetno je što su do sada radili i uz to - mi ne možemo zaustaviti rat da se ne prebaci na ovaj prostor.

Znači, moramo nekako da im pomognemo. Da im nešto damo u ovakvim budžetskim uslovima - mi nemamo. To bi se direktno odrazilo na smanjenje naših rezervi. Ako smanjujemo rezerve koje su na minimumu, time dovodimo nas u opasnost ako dodje do bilo kakve ekzalacije na prostoru južnih granica, prema Albaniji ili na samom Kosovu. Sebe dovodimo u poziciju da ne možemo izvršiti zadatak.

Prema tome, pred ovim narodom i društvom, u tom slučaju, biću prvi "na tapetu" koji nije izvršio zadatak, a zajedno sa mnom i vi. Između dva zla, prema tome, mi moramo birati, da ne kažem, lakše i bolje.

U tom smislu, ovde ću istaći osnovne probleme na kojima oni insistiraju, a vi se odlučite. U skladu s tim, ja ću da radim.

Možda je najbolji sledeći izlaz: da se njihova politička rukovodstva i vlade prisile da oforme budžet i kažu koliko odvajaju za vojsku, ~~a koliko~~ treba pomoć. Oni do sada, verovali ili ne, nisu za vojsku odvajali skoro ništa, sem nešto površno; oni uopšte nemaju nikakvu zakonsku regulativu, nikakav zaokruženi budžet za vojsku itd; nego su se oslonili na nas. Pred nama se pojavljuju isključivo sa zahtevima, a kada treba nešto kreirati, pa čak i presudno uticati, često odlučuju kontraproduktivno.

Ovo su problemi koje postavljaju Republika Srpska i Republika Srpska Krajina o kojima ja ne mogu odlučiti bez vaše saglasnosti.

Prvo, o čemu je reč su zahtevi za popunu hranom, odećom, obućom, municijom itd. Mi predlažemo sledeće: da sve to razreše njihove vlade, ali da im mi pomognemo samo ono što vi odredite - u rezervnim delovima i municiji; znači, u rezervnim delovima i sredstvima koja imamo van formacija, a u municiji samo što vi odobrite. To je iz razloga koji sam rekao: materijalne rezerve su iscrpljene i mi nemamo para za nabavku novog. S druge strane, mi ih ne smemo prepustiti same sebi.

Drugi problem je plaćanje remontnih usluga. Gro te tehnike se mora remontovati; remontovanje se vrši kod nas, za to su potrebni ogromni troškovi, a za koje nemamo sredstava. Predlažemo da oni iznadju rešenja, mi da izvršimo remont, ali da nam oni nadoknade iznose u vidu kompenzacije ili nečega drugog. Za 1993. godinu troškovi iznose 560 hiljada maraka. Od toga nisu ništa nadoknadili.

Treće - ustupanje rezervnih delova za naoružavanje i vojnu opremu itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To neće nikada ustupiti; i što im ne treba - neće ustupiti. Kada su prvi put uzeli Goražde, onda smo od Radovana tražili da se prebaci mašina u "Prvi partizan", koja je jedina u Jugoslaviji pravila kapisle za pešadijsku municiju. Nisu hteli, jer treba njima. Posle su je uzeli Muslimani. Oni nemaju fabriku pešadijske municije.

Kod njih važi pravilo: šta je naše, to je i naše i njihovo; a šta je njihovo - to je njihovo. Možeš da se "obesiš", neće dati ništa. Sada tamo imaju rezervnih delova koje uopšte ne mogu da upotrebe.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Pa, to mi tražimo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pa, neće ti to dati! Nemoj da misliš da ćeš to dobiti.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Evo, na primer, Hadžići, "Kosmos", "Rudi Čajavec" i dr. - ne daju nam to što mogu. Ja vas molim da izvršite pritisak na njih da nam to daju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Oni će da kažu, kao za onu fabriku za kapisle: da će da daju, i neće dati.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dalje, na primer, nadoknada goriva. Oni ovde dolaze, mi im dajemo gorivo i nemamo nikakvu nadoknadu.

Zatim, lečenje boraca i ranjenih. Kada smo budžetirali zdravstveno osiguranje, nismo imali u vidu veći priliv ranjenika. Mi smo to mogli planirati; ali, u krajnjoj liniji, nismo ni imali sredstava. Sada je neverovatno veliki priliv ranjenika; ne samo njih, nego i drugih bolesnika koji se leče kod nas. Automatski, sve to ide na teret zdravstvenog osiguranja vojnih osiguranika, a posebno vojnika.

Ako biste mogli to da rešite, kao i ovo što je vezano za kadrovsko pitanje - o čemu mi je potreban vaš stav. Oni su proizveli 155 podoficira u činove oficira, što je već 29 hiljada potrebnih za razliku u plati. To bismo mogli nekako i da nadoknadimo. Ali, imaju unapredjenje 195 oficira i 158 podoficira u Republici Srpskoj i 31 oficir, 125 podoficira u Republici Krajini. Za to je potreban kompletan milion. Mi nemamo drugog načina osim da smanjujemo plate da bismo ovo nadoknadili ili da se daju neka nova sredstva.

Treće - kod nas je sada na školovanju, koje završavaju, ukupno 208 učenika i studenata, od čega 143 iz Republike Srpske i 65 iz Republike Srpske Krajine; od kojih je: Srba i Crnogoraca 161, Jugoslovena 32; dodatnom proverom smo ustanovili da su kod "Jugoslovena" - tri Muslimana, jedan Hrvat i 28 Srba; Muslimana koji se tako deklarišu ima 8, Hrvata 4,

03457817

Makedonaca 1, i ostalih - 2. Sada, prvo, ako ih unapredimo, što predsednik države samo ima pravo a oni ne, onda bi bilo logično da ih i plaćamo; za to mi nemamo sredstava. Drugo, posebno je bitno - ako ove Muslimane pošaljemo tamo, oni će ih ubiti. Ako ih ostavimo i rasporedimo kod nas, to će stvoriti averziju kod naših ljudi.

Predlažem, što bi najbolje bilo, da ih ne proizvedemo u činove, a ove druge proizvedemo i pošaljemo sa napomenom da Republika Srpska i Republika Srpska Krajina obezbede njihovo finansiranje, jer mi za to nemamo mogućnosti.

Inače, traže i za onaj sistem KUB, o kome smo bili doneli odluku, pa je stopirali.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pa, neka traže.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja neću bez vašeg znanja i odobrenja ništa da uradim. Ali, molim vas da vi pozovete predsednike, nekako ih ubedite i stavite pred viši stepen odgovornosti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Stanje rezervi Vojske Jugoslavije je na donjoj granici tolerancije. Mislim da bismo mi bili krajnje neodgovorni prema poslu koji radimo, ako bismo dozvolili da se ide ispod tih rezervi Vojske Jugoslavije.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tačno!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

I nije prvi put da mi kažemo generalu Perišiću - što je on njima objasnio; on ne sme da ide dalje i da te rezerve naruši. Njihovo obezbeđenje moramo da definišemo nekim sredstvima kojima ne bismo opteretili Vojsku Jugoslavije i iscrpljivali dalje ovako iscrpljene rezerve. Ja mislim da ne možemo logički drukčije o tome da razmišljamo. Nije mi jasno da nema nikakvih sredstava odavde za vojne potrebe! Apsolutno nikakve!

PAVLE BULATOVIĆ:

Predsjedniče,

Ako dozvolite, rekao bih da je prošle nedelje u Ministarstvu održan sastanak sa pomoćnicima ministara Republike Srpske i Republike Srpske-Krajine o nabavci, odnosno proizvodnji neophodnih sredstava koja se mogu proizvoditi u našim fabrikama namjenske proizvodnje. Napravljen je jedan račun, koji Republiku Srpsku košta oko 33 miliona, a Republiku Srpsku Krajinu 3,5 miliona. Oni tvrde da će obezbijediti sredstva u tom iznosu.

Iduće nedelje, imam namjeru da pozovem ministre odbrane i da prefektuiramo koje su to garancije i na koja sredstva računaju za taj iznos. Oni su tvrdili da imaju obezbijedjena sredstva.

ZORAN LILIĆ:

To su tvrdili i prošli put, pretprošli i svakog prethodnog. Mislim da oko toga stvarno više ne vredi raspravljati.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oni ne daju ništa.

MOMIR BULATOVIĆ:

Tu postoji jednostavna logika, o kojoj govori Slobodan: nema čega nema.

ZORAN LILIĆ:

Ne možeš dobiti ono čega nema.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi smo sva ova pitanja, koja je sada spomenuo general Perišić, toga se sjećate, uvijek raspravljali i ona nam se uvijek vraćaju kao bumerang u nekim konkretnim situacijama.

Rajo će nam sigurno doskočiti sada sa ovim što je centralnim problem. Mi ni ovaj nivo trošenja u Jugoslaviji ne možemo da obezbijedimo u skladu sa onim što je u ovoj državi

proklamovano. Razriješili smo problem prohodnosti: pošto nijedan metak ne možemo da dobijemo džabe; znači, rekli smo - pod istim uslovima to treba da premostimo.

Ministar Bulatović kaže da oni tvrde da imaju ta sredstva, ali mi znamo da ih oni neće skupiti.

Ali, ne smemo biti zaista neobjektivni i neodgovorni - jer smo zajednički u istom poslu i istoj situaciji i ne možemo sada potrošiti to malo novca što ima na onu stranu tamo, a nikakve kontrole, saradnje i koordinacije nemamo. Sutra da se ovde nešto desi, nećemo imati mogućnosti sebe da obezbijedimo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kazaće: iscrpili ste rezerve, znajući da ih više nema i čekali ste da vam se digne Kosovo, pa da nemate s čim ni da puknete; izdaja zemlje. Nego šta nego je izdaja zemlje, kada ostaviš vojsku bez rezerve i municije. Šta će ti onda i vojska; onda da je raspustimo.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da je zaključak jašan. Po ovom pitanju smo već raspravljali i doneli zaključak koji je apsolutno identičan onome što kažu predsednik Milošević i predsednik Bulatović. Znači, nema onoga čega nema, ne može da se dobije. Ako ima sredstava za proizvodnju, tu je ministar odbrane.

PAVLE BULATOVIĆ:

Znači, ja mogu da odobrimo jedino pod uslovom da oni finansiraju proizvodnju.

ZORAN LILIĆ:

Apsolutno!

MOMIR BULATOVIĆ:

Neka plate taj dio. Mi možemo da sačekamo petnaest ili mjesec dana.

ZORAN LILIĆ:

Onda ulazimo u novi proizvodni krug.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ali, ne mogu dobiti ništa uz obećanje da će dati pare. Neka polože pare.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ali pitanje KUB sistema nije pitanje da li nešto dati, nego da li mi, kao Vrhovni savet odbrane, možemo da zaključimo da nam sa juga - jer je reč o sistemu koji je lociran na području Niša, ne pretili nikakva opasnost iz vazduha; i to u okolnostima u kojima nas stalno povređuju američki avioni na granici prema Makedoniji?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne može!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sada sa helikopterima povređuju, a kada počnu sutra sa avionima, čime ćeš da ih gadjaš? Oni će dobro da znaju da li imaš čime da ih gadjaš. Mislim da sada ne povređuju granicu avionima, jer dobro znaju da imamo čime da ih skinemo. Sutra ako nemaš čime da ih skineš, stalno će da ti defiluju i razbijaju prozore od probijanja zvučnog zida i tih udara, i da ti se smeju.

Mislim da mi ne možemo da donesemo odluku: ne treba nam tamo prema jugu, izmestite ga!

ZORAN LILIĆ:

To je jasno!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Verovatnoća je momentalno veća otud nego odozdo, ali nam i dole to treba.

Treba samo da znate da u Republici Srpskoj izdržavamo i plaćamo - taj podatak nemate u materijalu - 4.173 lica, ili 7,42 odsto iz Vojske Jugoslavije; a u Republici

Srpskoj Krajini 1.474 ili 2,62 odsto od Vojske Jugoslavije; znači, ukupno 5.647 ljudi. Godišnje za njih izdvajamo oko 14 miliona, a za narednu godinu treba isto toliko; to je samo za njihove plate. To im je ogromna pomoć.

RADOJE KONTIĆ:

Taj broj se pojavljuje u onom vašem ukupnom broju?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da!

ZORAN LILIĆ:

To može da napravi pometnju u platama.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ovo je samo informacija da je znate.

Sledeće, informacija oko finansiranja.

Ukupno je odobreno 1.264 miliona za vojni budžet; od toga je realizovano, do 1. juna, 460 miliona ili 36,39 odsto. To su potrebe do kraja godine; znači, do kraja godine nam treba još 1.241 - razlog je taj što je rast plata bio kod nas sa osnovicom 35, a u organima uprave 50. Sada naše plate mogu da drastično stagniraju, što bi izazvalo socijalne nemire; ili, pak, ovako kako je išlo, probili smo za 50 odsto. To je prvo što smo probili. Drugo, nisu plaćene obaveze iz prošle godine. Treće, uvedene su akcize i mi plaćamo sve moguće poreze, a vojska do ove godine nije plaćala akcize na benzin i druge derivate, niti bilo kakve poreze na usluge.

Prema tome, do kraja godine, pored ovoga što imamo, potrebno nam je još oko 437 miliona dinara na ukupan iznos. Znači, ne 1.264 miliona, nego preko 1.600.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tačno 1.700.

03457822

MOMČILO PERIŠIĆ:

Naš prvi minimalni zahtev bio je upravo takav, ali smo ga smanjili, računajući da ćemo imati fiksne plate i da neće biti povećanja komunalnih i ostalih usluga.

RADOJE KONTIĆ:

Bio je 2.200.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Prema tome, da bismo zaokružili proces to je toliko, s napomenom da bi se moglo ublažiti i svesti na manji nivo ako bismo bili oslobođeni svih dažbina i poreza na raznorazne nabavke, počev od poljoprivrednih proizvoda itd. Ali, to je sve isto, jer se radi o istom budžetu.

Pošto ste se interesovali za neke druge stvari, rekao bih vam kolike su plate.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pročitali smo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Za maj ne znamo. Najniža plata - podoficir, iznosi 169 dinara. Najviša - to je moja plata, iznosi 448. Vojnik po ugovoru ima daleko manje, vodnik - 150, vodnik I klase - 157.

ZORAN LILIĆ:

Momo, tu su svi dodaci?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tu su svi dodaci.

Iskreno vam kažem, gledano prema mnogim drugim strukturama, po kvalifikacijama, to je izuzetno malo.

Medjutim, garantujem da vojska sa 5 ili 10 dinara, ako druge strukture budu iste, motivisaću ih i oni će živeti s tim. Ali, ne valja napraviti velike disproporcije.

Još dve-tri stvari.

Reč je o ljudima koji su napustili Vojsku Jugoslavije u prošloj godini, što ima i dalje tendenciju, zbog upravo niskog standarda. Ukupno je 670, od kojih 357 oficira, i to najkvalitetnijih. Dešava nam se čak sledeće - beže nam stručnjaci, na primer, u MUP; odlaze izuzetni stručnjaci zato što je veća plata. Vojnik je kao "bernadinac", kada mu se da malo više mesa, ko zna kome će sledeći put pobeći.

Što se tiče priliva sredstava, onih koja su odobrena, u januaru je svega 30 odsto, u februaru 62%, martu - 93%, u aprilu je bio nagli skok jer ste intervenisali, a u maju oko 106%. Ako se ovako nastavi, bilo bi dobro, s jednom napomenom: mi smo racionalno trošili sredstva u prvih šest meseci, jer ste i vi rekli da ne treba da se predje 40% ukupno odobrenih; tako da smo mnoge obaveze stvorili, a nismo ih realizovali.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sada se proizvodnja povećava, a i prihodi se onda povećavaju. Video sam da je prihod od carine za prošli mesec 50 miliona.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je 424 miliona, od čega samo za plate - ako bismo išli sa osnovicom od 35 dinara, to bi bilo 134 miliona koliko treba u ukupan fond, a ako bismo išli na osnovicu 50, onda nam treba oko 190 miliona.

ZORAN LILIĆ:

Rajo, izvoli, ti si hteo nešto povodom ove tačke da kažeš!

RADOJE KONTIĆ:

Da, hteo sam nešto oko ličnih dohodaka u Jugoslaviji i zarada za prošli mesec, odnosno za mesec maj. Kretanje ličnih dohodaka u maju mjesecu i početkom juna mjeseca prete da sruše Program ekonomske stabilizacije.

Ja ću izneti konkretan problem vezano za Vojsku Jugoslavije. Tu ima dva pitanja - jedno je vezano za ratne rezerve, jer ispod minimuma rezervi ni po koju cijenu ne bismo smjeli ići.

S druge strane, opasnost po bezbednost zemlje nije uopšte u skladu sa raspoloživim nivoom. Ali, nadam se da ćemo o tome uskoro diskutovati.

Sada je general Perišić izneo da su njihove potrebe veće od onoga što smo mi planirali za ovu godinu (400 mil.), to je milijardu i 700 miliona. Nadam se da ćemo to veoma brzo staviti na dnevni red, jer neka previrmanisanja u okviru budžetskih stavki ugroziće druge odluke, posebno će ugroziti pitanje zarada za Vojsku Jugoslavije.

Konkretno, oko zarada. Savezna vlada uskladjuje svoje zarade, a time i zarade Jugoslavije, sa onim što se odigra u Srbiji. Mi idemo sa akontacijom, onda sačekamo da se u Republici Srbiji odredi osnovica za isplatu ličnih dohodaka za protekli mesec, pa onda mi nakon toga vršimo uskladjivanje

03457825

na nivou federacije, odnosno uskladjivanje sa isplatama za Vojsku Jugoslavije. Pri tome, stoji kao činjenica - to smo napravili mi zajedno, da smo za Vojsku Jugoslavije ušli sa osnovicom od 35 dinara, jer u budžetu nije bilo dovoljno sredstava u okviru odobrenih 780 miliona dinara, pa smo te stavke smanjili za Vojsku Jugoslavije, dok je Savezna administracija obračunata sa 50 dinara, ali isplata u proteklih pet mjeseci uvek je vršena sa istom osnovicom.

Kada bismo sada nastavili isplate iz mjeseca aprila do kraja godine, Vojska bi, otprilike, ostala sa devetim mjesecom bez sredstava za dalju isplatu u odnosu na ono što je planirano, dok bi savezna administracija imala isplate do 11. mjeseca. Zadnja isplata je bila sa 43 dinara - i za Vojsku Jugoslavije i za saveznu administraciju, dok je u Republici Srbiji to bilo 56 dinara - ima razlika u koeficijentima, ali to je egal. Vlada Republike Srbije je podigla koeficijent isplate za protekli mjesec na 81 dinar, odnosno povećala je plate u Republici Srbiji za mjesec maj u odnosu na mjesec april za čitavih 30 odsto. Tih 30 odsto povećanja mi niti u saveznoj administraciji, a još manje u Vojski Jugoslavije, nemamo.

Ja sam u izuzetnim teškoćama - šta i kako sada isplatiti za lične dohotke za Vojsku Jugoslavije za mesec maj, a i za saveznu administraciju. Za saveznu administraciju je to nešto lakše, ali za Vojsku Jugoslavije je izuzetno teško. Sada bi, u stvari, trebali da isplatimo 30 odsto, to je za mesec maj 80 odsto aprilske plate. 20% smo bili ostavili, smatrajući da će biti određenog stagniranja ličnih dohodaka. Međutim, umesto da dodje do stagniranja, došlo je do porasta od 30% u Srbiji. Mi sada treba da isplatimo 20, plus 30, da bismo se izjednačili sa primanjima u Republici Srbiji. Mi tih para nemamo!

Za Vojsku Jugoslavije, to bi do kraja godine značilo 250 miliona dinara.

SLOBODAN MILOSEVIĆ:

Ne, možemo u Srbiji smanjiti plate. Vlada je išla na restrikcije, da se to smanji, kontroliše, da se nepriv-

reda zaustavi itd.

RADOJE KONTIĆ:

Ja sam zbog toga zaustavio isplate i u Vojski i administraciji. Ne znam šta da radim?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nemoj isplaćivati, a mi ćemo da vratimo.

RADOJE KONTIĆ:

Drugo, za boračko-invalidsku zaštitu - verovatno će do vas doći protesti - trebalo je da im povećamo 42%. Na žalost, tih sredstava u našem budžetu nemamo. Mi smo to povećali 18%.

Ovih 30 posto koliko je povećanje u Srbiji, to je katastrofa od saveznog budžeta. Moram da priznam da sam u situaciji da ne znam šta da radim? Isplatiti koliko je Srbija isplatila, tih para nemamo!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nemoj da isplaćuješ pare koje nemaš!

RADOJE KONTIĆ:

Imam momentalno pare da isplatim, ali šta posle?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja sam razgovarao sa Marjanovićem - razumeo sam da tu oni sada "koče"; oni moraju da vrate to! Ja za to ne znam.

RADOJE KONTIĆ:

Objavljeno je da je osnovica 81 dinar.

Najveća plata za mesec april u saveznoj administraciji je 430 dinara - toliko ima predsednik Lilić, toliko imam i ja, plus radni staž. Sada bi to trebalo povećati 30 posto - to je 560 dinara za maj mesec, plus radni staž. Toga nema!

Ja sam sve ovo stopirao. Za Vojsku mi je najteže. Ovi su već isplatili 81 dinar; zarada profesora za prošli mjesec je 600, 700, 800 dinara! Mi to ne možemo isplatiti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nemoj da isplatiš, jer nemaš pare!

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi smo kao članovi Vrhovnog savet odbrane tražili da dobijemo preciznu informaciju o platama. Prema mnom su dva papira; ja mislim da mi imamo dvije vojske: Ministarstvo odbrane je dalo pregled plata profesionalnih vojnika za april 1994. godine i Generalštab je dao pregled plata i vojnog dodatka profesionalnih vojnika za april 1994. godine: "General-pukovnik po Ministarstvu odbrane je primio ukupno 487 dinara, a po Generalštabu 470". To je različito po svim elementima.

MOMČILO PERIŠIĆ:

U fusnoti ima objašnjenje. Tu se kaže da nije prikazan taj dodatak, ovo ili ono. Ja sam vama prikazao ono što se prima.

MOMIR BULATOVIĆ:

Opet se ne slaže! Vojni dodatak po jednom materijalu za čin general-pukovnika je 103 dinara, a po drugom materijalu 86 dinara?! Zna se šta je vojni dodatak!

ZORAN LILIĆ:

Molim vas, napravite jedan zajednički materijal koji ćete usaglasiti, da ovde ne bismo gubili vreme.

MOMIR BULATOVIĆ:

Prošli put smo tražili da dobijemo materijal, ali ga nismo dobili - dobili smo dva različita materijala.

Drugo, centralni problem je ono o čemu smo prošli put pričali, kako da namaknemo ova nedostajuća sredstva pri ovom nivou potrošnje. Predsednik Vlade Srbije je javno rekao

da nema budžetskog deficita za Srbiju. Predsednik Vlade Crne Gore je javno rekao da će, ako ništa drugo, zaraditi nedostajućih 34 miliona, da bi se primila prosječna plata po cijeni od 50 dinara!

Po svojoj logici materijala koji sam pročitao, a bliska mi je finansijska problematika, to je ista ona logika koju smo imali u periodu hiperinflacije. Ako krenemo tom logikom, izdržaćemo mjesec dana i onda je - "djavo došao po svoje"! Ako ćemo se držati restrikcija, onda je nemoguće, s jedne strane, stvoriti obavezu, pa onda tu obavezu izmiriti nakon mjesec ili dva dana.

Generale Perišiću, nemojte se ljutiti, ali 420 miliona u ovoj državi sada nema! Ne znam gdje ćemo namaknuti i ovih 75 miliona, koji su i sada sporni. Mi možemo da krenemo sa deficitarnim finansiranjem, ali šta će onda biti?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To ne možemo nikako! Ako krenemo u deficitarno finansiranje, opet ćemo doći na platu od dva dinara!

MOMCILO PERIŠIĆ:

Gospodo predsednici, ja samo vama iznosim u čemu je problem. Ja vam ponavljam - Vojsku ćemo motivisati, biće u funkciji države; neka prima 10 dinara, ali da druge strukture ne primaju 80 dinara! Ja ne mogu ljudima objasniti takvu disproporciju! Molim vas, poštovaćemo odluku kakvu donesete. Molim vas da me shvatite. Moje nije da odredjujem nivo plata, niti vama da obrazlažem bilo šta materijalno, moje je da vodim računa o borbenoj gotovosti! Upravo zato što sam vezan za neke stvari koje ne treba da radim, nema me tamo gdje treba, pa onda ima propusta.

Molim vas da mi pomognete, a ja realno iznosim problem, jer nisam u stanju da ga rešim!

MOMIR BULATOVIĆ:

Naš guverner Narodne banke je medijska ličnost. Sada boravi u Crnoj Gori. On održa predavanje da su "nadnice

sramno niske". Tačno je, zaista su niske - ne može se od toga živjeti, ali ne može se govoriti: "povećaj nadnice", a držimo se budžetskih okvira; budžetski okvir je takav kakav jeste.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Moramo se držati budžetskih okvira. Mislim da drugi zaključak nije moguć. Ovo što smeta u Srbiji, to ćemo da raščistimo - druge nema!

RADOJE KONTIĆ:

Da, ali teško je održati razliku u platama od 30%!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nede se održavati razlika - moraće oni da smanje! Mi se moramo držati budžetskih okvira!

Ako nađjemo dodatni izvor, onda ćemo da rešimo pitanje. Dok ne nađjemo dodatni izvor, ne možemo nepokriveno da finansiramo ništa.

MOMCILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, vi znate, a i Avramović je rekao da smo se domaćinski ponašali - mi ćemo to odraditi do kraja. Ali, molim vas da ne stvorimo neke tenzije, zbog disproporcija koje postoje, jer one mogu situaciju još više da uslože.

RADOJE KONTIĆ:

Ne znam kako ste s Avramovićem razgovarali, ali pismo koje je vama uputio govori sasvim drugačije: "Za prvo polugodje ste potrošili 500 puta dva, to je milijarda; znači, imate još preko 250 miliona za povećanje plata; prema tome, sve je "o keaj" kod Vojske".

Dalje, oni su doneli odluku na Savetu guvernera da se počne sa isplatom devizne štednje od 30 maraka po svakoj partiji, i doneli su odluku da to tereti savezni budžet?! To je cifra od 350 miliona dinara za II polugodje; podeljeno to sa dva, to znači da bi savezni budžet trebalo da izdvoji 180 miliona dinara, a moj ukupni budžet je oko 300 miliona?!

Ja ne razumem kakve su to odluke i na koji način se donose? To je izvanredan monetarni efekat. Suprotstaviti se Avramoviću nije uputno, jer će onda na tebe sasuti "drvlje i kamenje". Ali ove stvari su kontraproduktivne Programu. Ja sam u velikim dilemama šta da radimo.

Mi imamo 411 miliona, mimo Vojske; smanjili smo prema dogovoru za 20%, znači, išli smo na 360 miliona, a on planira 180 miliona na teret budžeta za II polугоđje za pokriće devizne štednje?!

MOMIR BULATOVIC:

On je doveo porodicu u Budvu, ide okolo po Crnoj Gori i govori da se za elektroenergetske objekte ispostave računice za remont, pa da to daju Narodnoj banci! On se ponaša kao predsjednik Vlade! Ja ne sumnjam u njegovu dobronamjernost, ali mu treba objasniti neke stvari.

RADOJE KONTIC:

Da je to bar podijelio: nešto republike, nešto banke, nešto Narodna banka, nego - sve savezni budžet! To nije rješenje.

ZORAN LILIC:

Za to je Narodna banka bila garant, a ne Savezna vlada?!

RADOJE KONTIC:

Da, ali on kaže da će dati Saveznoj vladi kredit! No, nisam mislio da danas o tome raspravljamo.

MOMIR BULATOVIC:

Ja ne znam, na čemu se temelji osnovica od 81 dinar u Srbiji? Srbija mora da računa na multiplikatorni efekat preko saveznog budžeta, jer se tu odredjuju plate prema platama u Srbiji. Nije problem da to proguramo sa 50 ili 40 dinara u Crnoj Gori - to je mali uzorak, ali ako se povećava u Srbiji, onda se moraju imati u vidu ovi problemi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Savezni budžet ne sme da se prekorači, a mi ćemo u Srbiji to skinuti; to moramo uraditi!

PAVLE BULATOVIC:

Ovde u perspektivi vidim kao realni izvor jedino potraživanja koja Vojska ima prema inostranstvu, a koja iznose oko 350 miliona dolara.

ZORAN LILIC:

Ja nemam nikakav zaključak po ovom pitanju - mislim da je jasan zaključak!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam doveden u neverovatan procep: računato je na osnovicu 35, ovde se išlo na 50; šta sada da radimo?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nešto s mehanizmom za obračun nešto nije u redu. Budžet se napravi, prema tom budžetu moraju svi da se ravnaju.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, gospodine predsedniče, ali Vi znate koliko je plata rasla drugim institucijama.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja ne znam - ja sam primio 400 dinara pre ne znam koliko dana. Ja ne znam kakve su to plate u Srbiji; čije su to plate u Srbiji kada su tako velike? Govorimo o platama u neprivredi, ne u privredi.

Ja sam tražio od Vlade Republike Srbije da obuzda divljanje plata u neprivredi. To je bilo pre neki dan na prvoj stranici "Politike" - izvršila je restrikcije, zabranila rast plata u neprivredi, ograničila u bankama, ograničila u lokalnoj samoupravi itd. Jer, ima predsednika opština koji imaju po 600-700 dinara; Vlada ih je sve srezala u okviru državne uprave. On sada kaže: povećala Srbija na 81 dinar; to ću ja da raščistim!

Pre neki dan smo nas trojica bili zajedno i upozorili na divljanje plata u neprivredi. U svakom slučaju, savezna administracija ne sme to da sledi, a mi ćemo u Srbiji to da zaustavimo; tu nema govora!

Mi smo u decembru i početkom januara smatrali da je fantastično ako plate izađu na 100 do 120 dinara, jer smo pre toga imali dva-tri dinara platu. Sada već razgovaramo o ciframa za ono vreme basnoslovnim, a troškovi su padali. Juče sam imao referisanje oko toga resornih ministara i predsednika Vlade. Mi sada idemo dalje na obaranje cena PTT-a, dalje na obaranje cena komunalnih usluga, da bi se delovalo stabilizaciono. Idemo na fiksiranje cena elektroprivrede - nema povećanja iako to elektroprivreda traži!

Danas će biti doneta odluka da se "Matroz" proglašava za javno preduzeće, da bi držali roto-papir. Jer, kada novine sa 30 para skoče na 50 para, seljak odmah kaže: nije više pet jaja za dinar, nego je tri jaja za dinar. To ne sme da se povećava: štampa, struja, telefon itd. stvari koje su indikativne za gradjane da li je krenula inflacija.

Meni je novo ovo da su posebno podigli plate; moja plata se nije digla, sem ako se nešto nije danas dogodilo! Raja nikako ne sme da izađe iz saveznog budžeta, ne smemo "provaliti" savezni budžet.

MOMIR BULATOVIĆ:

Može se i platiti ovo kao akontacija, ovo što je problematično, do konačnog obračuna, pa da nešto bude isplaćeno, da se ljudima nešto bar isplati; ljudi to čekaju kao "ozebli sunce"!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Raja ne sme da probije savezni budžet!

RADOJE KONTIĆ:

Pa, ne smem i da hoću, kako da ga probijem!

MOMIR BULATOVIĆ:

Sta znači ovih 81 dinar?

RADOJE KONTIĆ:

To je njihov koeficijent u Srbiji za obračun. Na primer, ministar sada ima koeficijent 5, puta 81 dinar, to je 405 dinara, plus minuli rad.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je nešto novo, ja sam primio platu od 400 dinara, a ja imam koeficijent 7, on ima 5?

RADOJE KONTIĆ:

Ti si dobio samo akontaciju za mesec maj. Sada gore ide 30%.

MOMIR BULATOVIĆ:

To nije vezano za onaj naš dogovor?

RADOJE KONTIĆ:

Nel

MOMIR BULATOVIĆ:

To je samo interni birokratski koeficijent?

RADOJE KONTIĆ:

Jeste. Cela vanprivreda se isplaćuje po takvim koeficijentima. Ovo o čemu danas pričamo, to je savezna država, odnosno administracija i Vojska, a Narodna banka Jugoslavije, Služba platnog prometa imaju mnogo veće plate, jer se obračunava na sasvim drugi način! Na primer, regres u Narodnoj banci Jugoslavije iznosi 400 dinara!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto ti ne pozoveš ministre finansija i predsednike vlada i to ne uskladite?

RADOJE KONTIĆ:

Danas popodne imamo sastanak. Mi nemamo para to da uskladimo; to govorim zbog Vojske Jugoslavije, a ne zbog nas. Crna Gora je 60 posto ispod toga!

MOMIR BULATOVIĆ:

Pa, ne možemo više! I za ovaj nivo plata, gde naučni saradnik u Institutu dobije 120 dinara, nedostaje nam 35 miliona dinara. Ja sam primio 290 dinara, sa radnim stažom.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kod nas imaju koeficijenti koji idu od 0,8 do 7,0; 7 imam samo ja, a predsednik Vlade ima 6, ministri 5. Cistačica u Vladi ima 0,8 - to je 8 puta 8 64 dinara.

ZORAN LILIĆ:

Ja bih predložio da ovaj razgovor nastavimo za ručkom.

Da li se slažete? (Odobranje).

(Sednica završena u 16,10 sati).